

Sprawozdanie końcowe urzędnika przeprowadzającego spotkanie wyjaśniające w sprawie COMP/F/39.234 — Dopłaty do stopu, ponowne przyjęcie

(zgodnie z art. 15 decyzji Komisji (2001/462/WE, EWWiS) z dnia 23 maja 2001 r. w sprawie zakresu uprawnień urzędników przeprowadzających spotkania wyjaśniające w niektórych postępowaniach z zakresu konkurencji — Dz.U. L 162 z 19.6.2001, str. 21)

(2007/C 159/07)

Projekt decyzji w wyżej wymienionej sprawie stwarza podstawy do następujących uwag:

Kontekst sprawy

Podstawę projektu decyzji stanowi ponownie przyjęta decyzja Komisji nr 98/247/EWWiS z dnia 21 stycznia 1998 r. ⁽¹⁾, której adresatem jest między innymi ThyssenKrupp Stainless GmbH („TKS”). Decyzją z dnia 21 stycznia 1998 r. Komisja stwierdziła udział adresatów w kartelu cenowym w sektorze stali oraz nałożyła grzywnę w wysokości 4 536 000 mln EUR na spółkę TKS za naruszenie przez nią prawa kartelowego oraz grzywnę w wysokości 3 564 000 EUR na spółkę TKS w związku z naruszeniem prawa kartelowego przez spółkę Thyssen Stahl AG („TS-AG”). Pismem z dnia 23 lipca 1997 r. spółka TKS przyjęła odpowiedzialność za działania spółki TS-AG w okresie pomiędzy grudniem 1993 r. a 1 stycznia 1995 r.

Decyzja Komisji została, w odniesieniu do odpowiedzialności spółki TKS za naruszenie art. 65 Traktatu EWWiS, uchylona ze względów proceduralnych wyrokiem SPI z dnia 13 grudnia 2001 r. w połączonych sprawach T-45/98 oraz T-47/98. Wyrok ten został potwierdzony w ramach odwołania oraz odwołania wzajemnego w wyroku ETS z dnia 14 lipca 2005 r. w połączonych sprawach C-65/02 P oraz C-73/02.

Stwierdzone przez sądy wspólnotowe uchybienie proceduralne, które doprowadziło do uchylenia decyzji, odnosiło się do nieposzanowania prawa spółki do obrony w związku z grzywną nałożoną na TKS za działania spółki TS-AG. Komisja przesłała osobne pisemne zgłoszenia zastrzeżeń do obydwu stron. W odpowiedzi spółka TKS przesłała oświadczenie, w którym wyraźnie przyjęła na siebie odpowiedzialność za naruszenie popełnione przez spółkę TS-AG. Sądy wspólnotowe orzekły, że Komisja, nie umożliwiając spółce TKS przedstawienia uwag dotyczących zastrzeżeń skierowanych w szczególności do TS-AG (w wyniku czego spółka TKS została ostatecznie ukarana grzywną), naruszyła prawo spółki do obrony. Wobec faktu, że Komisja skierowała osobne pisemne zgłoszenia zastrzeżeń do spółek TKS i TS-AG oraz że odpowiedziały one oddzielnie, „Komisja miała obowiązek przesłuchać i wysłuchać TKS w kwestii działań spółki [TS-AG], zanim uznała ją odpowiedzialną za te działania i zanim nałożyła na nią grzywnę za naruszenia zarzucane spółce [TS-AG].” ⁽²⁾

Pisemne zgłoszenia zastrzeżeń oraz termin udzielenia odpowiedzi

Nowe pisemne zgłoszenie zastrzeżeń przesłano w dniu 5 kwietnia 2006 r. do spółki TKS, która otrzymała je w dniu 6 kwietnia 2006 r. Zasadniczo zawierało ono zastrzeżenia przedstawione w pierwszym pisemnym zgłoszeniu zastrzeżeń przesłanym do TKS w kwietniu 1997 r. Nowe pisemne zgłoszenie zastrzeżeń miało na celu usunięcie uchybienia proceduralnego poprzez umożliwienie spółce TKS przedstawienia uwag w odpowiedzi na zarzuty, w wyniku których TKS zasadniczo przyjęło na siebie odpowiedzialność. Spółce TKS jako pierwszej została przyznana możliwość przedstawienia uwag w terminie do dnia 18 maja 2006 r. Uwagi przedstawione przez TKS Komisja otrzymała 17 maja 2006 r.

Dostęp do akt oraz złożenie ustnych wyjaśnień

W dniu 24 kwietnia 2006 r. przedstawicielom TKS udostępniono po raz pierwszy akta Komisji do wglądu w siedzibie Komisji. W dniu 2 maja 2006 r. odpowiednie służby Komisji rozszerzyły wgląd do akt poprzez udostępnienie innych dokumentów, które początkowo uznano za poufne. W odpowiedzi na kwestie poruszone przez TKS w związku z pisemnym zgłoszeniem zastrzeżeń oraz w wyniku dalszej wymiany korespondencji pomiędzy odpowiednimi służbami Komisji, spółką TKS a mną, Komisja przyznała dostęp do dalszych dokumentów, które początkowo również uznano za poufne.

Z uwagi na fakt, że TKS podtrzymało swój wniosek, postanowiłam rozpatrzyć pozostałe wnioski o objęcie klauzulą poufności. Doszłam do wniosku, że wnioski o objęcie klauzulą poufności przedstawione przez jedną ze stron nie zostały wystarczająco umotywowane. Po skontaktowaniu się z przedstawicielami tej strony, dostarczyła ona bardziej wnikliwą, niepoufną wersję niektórych dokumentów pozostawionych do dyspozycji Komisji, które nie zostały jak dotąd udostępnione TKS. W dniu 20 września 2006 r. przesłałam tę dodatkową informację spółce TKS.

⁽¹⁾ Dz.U. L 100 z 1.4.1998, str. 55.

⁽²⁾ Wyrok ETS w połączonych sprawach C-65/02 P i C-73/02 P, ThyssenKrupp Stainless GmbH i ThyssenKrupp Acciai speciali Terni SpA przeciwko Komisji, z dnia 14 lipca 2005 r., pkt 86.

Natomiast w przeciwieństwie do stanowiska przedstawiciela ustawowego spółki TKS byłam zdania, że wniosek o wgląd do akt początkowo niejawnych, zawierających informacje nieudostępnione z uwagi na treści *prima facie* poufne, wymaga wyjaśnienia, dlaczego przedmiotowe informacje mogłyby zostać wykorzystane do obrony spółki. Konieczność ta staje się tym bardziej oczywista, jeżeli uwzględnimy fakt, że tylko tego rodzaju uzasadniony wniosek umożliwia Komisji wyważenie interesu związanego z gromadzeniem informacji w celu obrony spółki oraz uprawnionego interesu strony trzeciej związanego z zachowaniem poufności. Aby umożliwić spółce TKS przedstawienie uzasadnionego wniosku, sprawdziłam, czy spółka TKS otrzymała nieobjętą klauzulą poufności odpowiednią wersję dokumentów uznanych za poufne. Jednakże ponieważ spółka TKS nie przedstawiła żadnego uzasadnionego powodu, dla którego w celu swojej obrony potrzebowałaby dokumentów poufnych *prima facie*, podjęłam decyzję o nieudostępnieniu ich.

Ustne złożenie wyjaśnień odbyło się w dniu 15 września 2006 r.

Projekt decyzji

Projekt decyzji opiera się na ostatecznej wersji decyzji Komisji z dnia 21 stycznia 1998 r. Odnosi się również do kwestii prawnych, które pojawiły się w związku z upływem czasu oraz w świetle orzeczeń Sądu Pierwszej Instancji oraz Trybunału Sprawiedliwości wydanych pomiędzy 21 stycznia 1998 r. a datą zamierzonego ponownego przyjęcia decyzji.

W projekcie decyzji w dalszej mierze wyjaśnia się w szczególności następujące kwestie:

- uprawnienia Komisji do nakładania grzywien podlegają ograniczeniu w czasie do pięciu lat, a okres pięciu lat zaczyna biec od dnia zaprzestania naruszenia. Komisja przyjmuje stanowisko, że możliwe przedawnienie naruszenia popełnionego przez spółkę TS-AG nie wyklucza nałożenia grzywny na spółkę TKS w związku z działaniem spółki TS-AG, ponieważ odpowiedzialność przypisana spółce TKS za działania spółki TS-AG nie ma charakteru pochodnego, drugorzędnego czy pobocznego, jak przedstawiła to spółka TKS.
- Traktat EWWiS wygasł w dniu 23 lipca 2002 r. Jednak na mocy zasady ciągłości norm w danym porządku prawnym Komisja zachowuje swoje uprawnienia do nakładania sankcji za naruszenia popełnione przed datą wygaśnięcia Traktatu.

Projekt decyzji przedłożony Komisji zawiera jedynie zastrzeżenia, co do których strony miały możliwość przedstawienia swoich stanowisk.

Stwierdzam, że w niniejszej sprawie prawo stron do złożenia wyjaśnień zostało zachowane.

Bruksela dnia 30 grudnia 2006 r.

Karen WILLIAMS
